

hermed, der holdes under hegn her i landet. Forslaget vil endvidere indebære, at der må udbetales erstatning for de 10 individer af wapiti, der allerede er indført samt for krydsninger hermed. Erstatning for disse dyr skønnes at skulle ligge noget over erstatningen for kronvildt, da der er tale om større dyr, og må ved slagtning anslås til ca. 10.000–15.000 kr. pr. individ. Den samlede højeste erstatning i tilfælde af en aflivning af alle de nævnte ca. 850 dyr kan herefter anslås til ca. 7 mill. kr. Da der ikke foreligger præcise opgørelser af antallet af de nævnte dyr, er beløbet behæftet med en del usikkerhed.

5. Den praksis, hvorefter der i almindelighed ikke bliver givet tilladelse til indfangning af hjortevildt fra den fri vildtbane med henblik på indsætning i indhegning vil blive opretholdt, idet en indfangning i dette øjemed ud fra dyreværnsmæssige hensyn ikke findes rimelig.

6. Bestemmelser om aflivning af hjortevildt vil blive fastsat med hjemmel i lov nr. 328 af 4. juni 1986 om kød m.m., og en bekendtgørelse er under udarbejdelse i Landbrugsministeriet.

Det vil heri blive fastsat, at aflivning af hjortedyr i registrerede hjortefarme kun må foretages af ejeren af dyrene eller personer bemyndiget af ham til at foretage aflivningen.

7. Der er i forslaget ikke medtaget noget forbud mod afsavning af bastgevirer, idet dette allerede vil være forbudt i medfør af dyreværnslovens § 1.

8. Den løbende administration af lovforslaget, herunder gennemførelse af registreringen, agtes henlagt til Veterinærdirektoratet. Administrationen forventes at ville medføre en øget arbejdsbyrde svarende til 2 årsværk, henholdsvis 1 AC-medarbejder og 1 HK-medarbejder, med en dertil hørende lønsum på 0,5 mill. kr.

Lovforslaget bevirker herudover en samlet merudgift for statskassen i finansårene 1987 og 1988 på indtil 7 mill. kr. til udredning af erstatninger til ejere af indhegninger med hjortedyr af andre arter end kronstyr og dådyr i det omfang, der ikke meddeles dispensation efter loven, samt til ejere af indhegninger med kronstyr i områder af landet, der bliver omfattet af et forbud efter § 4, stk. 3, jfr. § 11, stk. 2.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Loven omfatter ethvert hold af hjortedyr uanset, om dyrene holdes med henblik på jagt, kødproduktion eller salg af levende dyr forudsat, at dyrene

holdes i en indhegning. Ved »indhegning« skal også forstås indelukke, stald eller lignende, hvori der holdes hjortedyr i fangenskab.

Hjortevildt, der lever på øer eller på halvøer, der ved hegning er afskåret fra fastlandet, vil herefter ikke være omfattet af lovforslaget, men vil være omfattet af reglerne i lov om jagt og vildtforvaltning. Sådant vildt må herefter kun beskydes i jagttiden, ligesom dyrene ikke lovligt kan indfanges ved hjælp af fælder eller net. Udsætning af hjortevildt de nævnte steder er underlagt begrænsningerne i § 43 i lov om jagt og vildtforvaltning, der fastsætter, at pattedyr, der ikke tilhører landets naturlige fauna, ikke må udsættes uden landbrugsministerens tilladelse, samt at udsætning af pattedyr, der tilhører landets naturlige fauna, på steder, hvor den pågældende art ikke er naturligt forekommende, kun må ske med landbrugsministerens tilladelse.

Til stk. 2

Hold af hjortedyr i zoologiske haver, dyreparke m.v. tilsigter alene at give publikum adgang til at iagttage dyrene, og derfor er sådant hold ikke omfattet af lovforslaget.

Til § 2

Til stk. 1

En registrering af alle indhegninger med hjortedyr findes nødvendig, hvis en kontrol med overholdelsen af forbudet mod hold af dyr af visse arter, jfr. § 4, stk. 1 og 3, skal være effektiv.

Til stk. 2

Der foreslås fastsat et gebyr i forbindelse med registreringen til dækning af omkostningerne ved registreringen. Det er ikke hensigten at fastsætte gebyrer til dækning af udgifterne ved lovens administration iøvrigt.

Til § 3

Det foreslås, at indhegninger med hjortedyr, hvor formålet alene er erhvervmæssigt kødproduktion eller salg af avlsdyr, på visse betingelser kan registreres som hjortefarme.

En sådan registrering, der bl.a. indebærer krav om mærkning af alle dyrene i indhegningen, foreslås gjort til en betingelse for, at ejeren af undslupne hjortedyr kan gøre sin ejendomsret til dyrene gældende, jfr. i øvrigt § 5.

Overvejelserne om en ændring i den skattemæssige behandling af hjortefarme vil næppe kunne